

Sẽ có bao giờ không em nhi (Đông Duy)

Sẽ có bao giờ không em nhiEm.....	Ngoc Hoan	Đông Duy
Như nỗi nhớ một trưa hè im nắng		" Dòng sông ngừng chảy, mây ngừng trôi "	
Bến Sông	Sẽ có bao giờ không em nhi ?	Lại cùng em về trong những tháng	
năm xưa	Ta sẽ nguyện cùng em thu mình thân ốc biển	Mặc thời gian dần phủ lớp	
rêu mòn	Xin được ngủ trong dòng cô tịch đó	Rồi lắng nghe trầm tiếng bước chân	
nhung	Giòng nước luân lưu thôi xin ngừng trôi nổi	Kiếp phiêu sinh này hồn anh gửi	
trùng dương	Sẽ có bao giờ không em nhi ?	Tự tình không giòng nhạc đó	
hoang tàng	Anh thơ thần trên đường đầy sắc lá	Có trong lòng hồn tử thật vu vơ	
Trong dòng xanh dòng sông còn trôi mãi		Chở tình anh vào miết cõi hư vô	Nhớ
vô cùng, anh lại nhớ vô cùng	Sẽ có bao giờ không em nhi ?	Lại thấy nhau	
ở cuối chặng sông đời	Suối tóc trắng hòa chung dòng kỷ niệm	Dĩ vãng cười, "ô	
những chuyện trăng sao"	Như em vẫn cười hiền, như thửa nào em nhi	Cho anh ôm	
mềm quá đủ quên đời	Và cứ thế cứ trôi theo đời rất nhẹ	Sẽ tan đi rất nhẹ, rất êm	
đềm		Sẽ	
có bao giờ không em nhi ?	Giấc mơ nào huyễn hoặc quá đi thôi	Như nỗi nhớ một	
trưa hè im nắng	" Dòng sông ngừng chảy, mây ngừng trôi "	Để bỗng thấy đời yên	
bình quá đổi	Bão đã qua và sóng cũng yên rồi	Hạnh phúc quạnh hiu Em lặng lẽ	
Mong manh như bóng nắng mái hiên nhà		2009	Đông Duy Hoàng kiểm
Nam			

http://tapchixam.net/D_1-2_2-86_3-86_4-254/